

Wanneer men ziek te bed ligt en de nacht in slaaploze uren wegglijdt zonder dromen, als van de dagen die men heeft verwacht men zeker weet dat nimmer één zal komen.

Luistert men rustig naar 't geruis der bomen en naar de regen. En de sombere klacht die door het duister vaart is welgekomen: men weet zich eenzaam, alles lijkt volbracht.

Zó is het best, zó hoeft de strenge dood met zachten waan ons niet meer te overreden. Men ziet in hem de laatste bondgenoot.

De 'ultimen vriend, die onz' vermoeide leden in vagen droom, bij 't kille morgenrood, voert naar een oord van vrede.

Jan van Nijlen

Aandenken aan

MEVROUW

Martha VAN ROMPAEY

Weduwe van de Heer
Jos VAN LAER

Geboren te Hove op 15 februari 1903 en overleden in het rusthuis "Avondvrede" te Boechout, op 27 april 1990, gesterkt door de Laatste Sacramenten van de Heilige Kerk.

De familie dankt U voor uw troostende blijken van deelneming en dankt het rustoord "Avondvrede" voor de goede zorgen.